

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

"Ook wij kunnen vanuit vrijheid besluiten een deel van onze mantel te schenken..."

Voorwoord

"In het zielenzonnlicht ontluiken in mij de rijpe vruchten van het denken; in de zekerheid van het zelfbewustzijn transformeert zich alle voelen. Vreugdevol kan ik beleven het geestelijk ontwaken van de herfst: de winter zal in mij de zielenzomer wekken." (uit: Weekspreuken)

Nu het extra uur daglicht van de zomertijd weer is teruggedraaid merken we pas goed dat de herfst -na een prachtige na-zomer- in volle gang is. Herfst zorgt voor prachtig verkleurd blad, waarbij de natuur zich nog even laat zien in alle kleurenpracht. Herfst zorgt voor donkere luchten en wind en regenbuien. Wind die rukt en buldert en alle bladeren op een hoop jaagt. De laatste oogst van het land wordt binnengehaald. Na die heerlijke zomer waarin we veel buiten konden zijn, schuilen we nu graag thuis. En daar 'verwarmen' we ons met lichtjes en kaarsjes.

Ook innerijk maken we deze beweging mee en de komende feesten in de herfst en wintertijd helpen ons daarbij. In de Herfstvakantie was gelegenheid om te kunnen loslaten en te kunnen opladen voor leerlingen, ouders en team.

In de aansluitende studiedag zorgde de Michaelsconferentie voor verdieping en inspiratie voor leerkrachten en ondersteunend personeel. Zo mogen we komende weken samen op pad gaan naar het grote Lichtfeest van Kerstmis.

Sint Maarten is het eerste feest op weg daar naar toe. Daarover in deze Vrije Mare meer. Maar ook het Sinterklaasfeest dient zich al aan door de werkvond op **dinsdag 13 november a.s.!**

Wat leeft Sint Maarten ons voor? Als mens maakte hij de ander (de bedelaar) tot mede-mens door het schenken van een deel van zijn mantel. Ook wij dragen allemaal een eigen 'mantel'.

Ook wij kunnen vanuit vrijheid besluiten een deel van onze mantel te schenken, op wat voor wijze dan ook. Door tijd, door aandacht, door inzet, door ondersteuning, door daadwerkelijke hulp te bieden, kunnen ook wij -ieder op eigen wijze- delen van onze mantel schenken aan elkaar!

Veel leesplezier gewenst!

Colomn

Wat fijn om weer een column te mogen schrijven voor deze Vrije Mare. Waarbij Vrije verwijst naar `ruimte geven` en Mare naar `boodschap`! En er is een boodschap die ik graag wat ruimte geef.

Op 19 september 2019 vieren wij namelijk 100 jaar Vrijeschool onderwijs. En WIJ zijn inmiddels vele scholen verspreid over de hele wereld. In het filmpje Waldorf 100 (gelijknamige website of YouTube) wordt dit bestaansrecht prachtig verbeeldt, een aanrader dus om eens te bekijken (15 minuten). Wat mij raakt aan dit filmpje is het onzichtbare. Datgene dat Vrijescholen verbindt wereldwijd. Wat zichtbaar is op alle scholen is het duidelijke en herkenbare leerplan van Rudolf Steiner, er is een duidelijke visie, er is herkenning in materialen, in de spreuken, muziek, zingen en gebaren. Maar wat is het dan, wat je zo duidelijk voelt of je nou een school in Egypte, in Kenia, in Duitsland of in China ziet of bezoekt. Wat is het, dat je zo'n typisch "ja, dit is een Vrijeschool" gevoel bezorgt? Want als je al die uiterlijke verschillen ziet tussen de scholen, voel je juist die onzichtbare eenheid.

Voor mij zit het in de houding van een ieder die zich met hart en ziel aan dit onderwijs verbindt. Of je nou ouder, leerkracht of bestuurder bent, een ieder is bezig met het ruimte geven aan kinderen zichzelf te ontwikkelen tot die zelfbewuste mens, die vanuit eigenheid een bijdrage kan leveren aan de toekomst van de wereld van morgen. De leus voor 100 jaar waldorf onderwijs "*Learn to change the world*" is voor mij daarom een prima keus.

En als we dan die kinderen zo bekend willen maken met de wereld van morgen, wereldwijd, laten we dan eens kritisch schouwen om welke kinderen dit gaat. Staan we open voor alle kinderen? Doen we er genoeg aan dit onderwijs voor alle kinderen toegankelijk te krijgen? Wat is onze houding hierin en sterker nog, welke acties ondernemen we daarvoor? Steiner schreef 2 zinnen die voor mij steeds levend blijven: *Zoek je jezelf, zoek dan in de wereld, Zoek je de wereld, zoek dan in jezelf.* Ik hoop dat we na 100 jaar blij, open en kritisch kunnen kijken naar wat dit onderwijs brengt voor de wereld, maar vooral ook wat de wereld ons brengt. *ONS* als gehele beweging, maar ook vooral *ONS* als Vrijeschool Almere. Dat we daar na 100 jaar nog maar eens prachtige dialogen over mogen voeren....

Margreet Bijsterveld

"Zie Martinus, nog niet gedoopt, heeft mij met zijn mantel bekleed."

Over het leven van Sint Maarten

Sint Maarten – de Latijnse naam is Martinus- werd in 316 geboren bij heidense ouders in de Romeinse provinciestad Sabaria. Zijn vader was officier in het leger van de Romeinse keizer Constantijn de Grote (280 -337). Omdat zijn vader de oorlogsgod Mars diende, wijdde hij zelf zijn zoon met het zwaard aan het altaar van de god Mars en gaf hem de naam Martinus, de aan Mars gewijde of de kleine Mars.

Het kind kreeg van zijn vader de moed en van zijn moeder zijn goede hart mee. Zijn jeugd bracht hij door in Pavia in Italië. Al op tienjarige leeftijd voelde Martinus zich sterk aangetrokken tot de christenen, met wie hij zich, tegen de wil van zijn ouders, op twaalfjarige leeftijd als doopleerling verbond. Maar omdat onder Constantijn de Grote de wet gold 'zo vader, zo zoon', werd Martinus al op 15-jarige leeftijd tegen zijn geweten en wensen in gedwongen als officiers leerling de eed af te leggen en voor de duur van vijftig jaar in het leger te dienen.

Zo trok hij ten strijde tegen de Germanen, die het Romeinse rijk binnenvielen en kon hij de stem van zijn hart niet volgen. Na een overwinning arriveerde het leger aan het begin van de winter in Trier, waar soldaten en officieren nieuwe mantels kregen. Dankzij bewaard gebleven rekeningen is bekend dat deze mantels voor de soldaten van gevilde wol waren gemaakt en ruiter en paard bedekten. Officieren werden bekleed met mantels van schapenvacht.

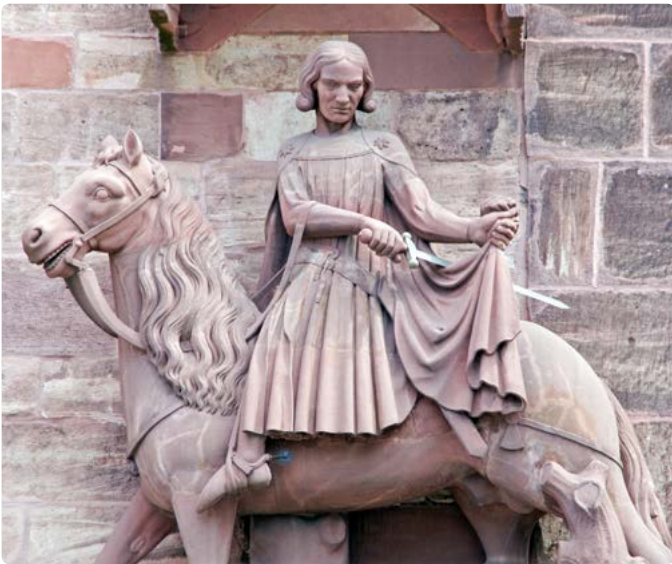
Nadat Martinus de arme en naakte bedelaar zijn halve mantel had gegeven werd hij bespot door zijn metgezellen. Die nacht had hij echter een openbaring die zijn hele leven veranderde. Hij werd wakker in een warme lichtschijs: Christus, bekleed met de halve mantel, sprak tot zijn engelen rondom: *"Zie Martinus, nog niet gedoopt, heeft mij met zijn mantel bekleed"*.

Deze openbaring raakte hem zo diep dat het definitief tot

een keerpunt in zijn leven leidde. Hillarius van Poitiers (ca.300 – 368) werd zijn leermeester op zijn verdere ontwikkelingsweg.

Maar nog voordat hij het leger kon verlaten, vielen de Germanen Gallië binnen en moesten de Romeinse troepen uitrukken, wat Martinus weigerde. Toen hem lafheid en angst verweten werd, toonde hij waarom het hem ging: ongeharnast en zonder wapens liep hij de vijand tegemoet en maakte een kruisteken, waarna iedereen zag hoe de tegenstander terugweek. De overwinning die de Romeinen toen behaalden werd toegeschreven aan de toen pas twintigjarige Martinus.

Daarna leefde hij lange tijd als kluizenaar op een eiland in de rivier de Loire. Later stichtte hij ten zuiden van Poitiers een kluizenaarsgemeenschap, die uitgroeide tot het eerste klooster van Frankrijk.

Toen in 371 in Tours een nieuwe bisschop gekozen moest worden, werd Martinus unaniem gekozen. Hij was toen vijfenvijftig jaar oud. Nadat hij zich eerst op het platteland had verstoppt werd hij uiteindelijk toch tot bisschop gewijd. Martinus stierf in 371 op 81-jarige leeftijd en werd op 11 november bisschoppelijk begraven in Tours.

Door de vele voorvallen in zijn leven ontmoeten we in Martinus een mens die als asceet, apostel en wonderdoener door zijn medemensen met liefde en verering werd omgeven. Hij was rechtvaardig, deemoedig, mild en nederig.

Gegevens over het leven van Martinus werden al in de vierde eeuw verzameld in de *'Vita Sancti Martini'*. In de *'Legenda Aurea'*, de gouden legenden, verzamelde Jacobus de Voragine (1230 – 1298) veel informatie over de levens van heiligen. In het boek *'Heiligen van de Herfsttijd'*, zijn voor grotere kinderen -naast veel informatie over zijn leven en de mantel-legende- bewonderenswaardige gebeurtenissen te lezen.

Martinus werd in de vijfde eeuw als heilige erkend. Zijn feestdag kwam op de plaats van het heidense nieuwjaar. Hij was één van de eerste heiligen en in geheel West-Europa snel bekend en zeer geliefd. Vele ambachtslieden verkozen hem tot schutspatroon voor hun gilden.

In 696 werd onder de eerste bisschop van Utrecht, Willibrord (658-739), de kerk - op de plaats waar nu de Domtoren staat- gewijd aan Sint Martinus. Daarmee werd hij de schutspatroon van het bisdom Utrecht, dat omstreeks 800 het grootste deel van ons land omvatte. Utrecht is nog altijd Sint Maartenstad.

Ons land telt zeker honderd Maartenskerken. In het noorden kent iedereen de Martinatoren van de suikerbietenstad Groningen. Daar rijdt begin november een vrachtwagen vol suikerbieten het marktplein op, zodat ieder Gronings kind een lantaarn kan maken...

Bron: 'Schipper mag ik overvaren?', de jaarfeesten in de stroom van de seizoenen, Juul van der Stok

HvM

Ik loop hier al met mijn lantaren (1)

uit Duitsland (19e eeuw)

5 Ik loop hier al met mijn lan - ta - ren en mijn lan - ta - ren met mij. Daar-

9 bo - ven stra - len de ster - ren, be - ne - den stra - len wij. Mijn

13 licht is aan, ik loop voor - aan, ra - bim - mel, ra - bam - mel, ra - bom. Mijn

licht is uit, ik ga naar huis, ra - bim - mel, ra - bam - mel, ra - bom.

Juf Monique

Over het Sint Maarten feest

Het feest van Sint Maarten is het eerste feest dat in het teken van het Licht staat. Het kleine lichtje, beschermd door de suikerbiet, wortel of pompoen als symbool voor de aarde, is een eerste aankondiging van het Licht dat met Kerst wordt geboren.

De legende van Sint Maarten vertelt ons dat Martinus op zijn 18e een zware tocht moest ondernemen met het leger. Zo kwam hij aan bij de stad Amiens. Het was koud, bijna donker, de poorten zouden weldra gaan sluiten en het leger moest zich haasten om op tijd binnen de muren van de stad te zijn.

Maar Martinus zag buiten de muren van de poort een arme bedelaar. Martinus had hem niets te geven, geen brood of aalmoes. Hij aarzelde echter niet en sneed zijn mantel in tweeën en gaf een helft aan de bedelaar.

Er schuilt een diepe betekenis in het schenken van die halve mantel.

Het feest van Sint Maarten gaat over delen. Martinus was een verstandig man, hij deelde de mantel zodat de bedelaar niet door de koud zou bevrozen. Maar hij hield ook nog wat voor zichzelf...

Vroeger was 'Sint Maarten' een feest voor iedereen, waarbij men in een processie liep. Later werd het een kinderfeest. De boeren maakten het land klaar voor de winter. De rijke oogst lag in de schuren. De kinderen togen met 'bedelzakjes' langs de deuren en kregen noten en vruchten mee.

*Sint Martinus Bisschop
Roem van alle landen
Dat wij hier met lichtjes lopen
Is voor ons geen schande
Hier woont een rijk man
Die ons wel wat geven kan
Geef me een appel of een peer
Ik kom het hele jaar niet meer.*

Juf Evelien

Kennismaking met Pieter Blokker

Meester Pieter werkt in duo-schap met meester Leander in klas 3a voor een dag in de week en verder als vaste invalkracht op onze school.

Aansluitend bij de drie belangrijkste vragen die in sprookjes worden gesteld om de ander te leren kennen stelden we Pieter de volgende vragen:

1) Wie ben je?

In Wageningen heb ik mijn studietijd doorgebracht waar ik de studie tropisch landgebruik heb gedaan met als specialisatie natuurbeheer. Daarna ben ik bij een sportschool gaan werken als onder andere groepslesinstructeur, wat ik nog steeds doe, omdat ik het heerlijk vind om te bewegen, te dansen. Maar ook om het contact en de interactie met de groep.

Ik lees graag. Ik doe nu een cursus theatersport wat ik hilarisch vind. Ik ben vrijwilliger bij een natuurbelevingsorganisatie wat fantastisch is. Ik heb veel gedanst en dat doe ik nog steeds af en toe.

Sinds een paar jaar woon ik samen in Leiden. Hier heb ik de vrijeschoolpabo gedaan. Deze stad ben ik vooral het afgelopen jaar steeds meer gaan waarderen vanwege alle mogelijkheden, alles wat er te doen is.

2) Waar kom je vandaan?

Ik ben in Afrika opgegroeid, in Kameroen. Op mijn 14e ben ik terug in Nederland gekomen, waar ik een inhaalslag moest maken in de Nederlandse cultuur.

In Nederland ben ik opgegroeid in Callantsoog en Schagen. Daarna ben ik naar Wageningen verhuisd, waar ik heb gestudeerd, als hippie heb rondgehuppeld, waar ik actief was bij allerlei organisaties en stichtingen, waar ik veel vrijheid genoten heb om te onderzoeken wie ik ben.

3) Waar ga je naar toe?

Mijn bijdrage is dat het gezellig is, dat het veilig is. Ik wil veel bewegen. Ik wil dat iedereen zich ok voelt en zich kan ontwikkelen. Ik wil dat iedereen betrokken is. Dit is eigenlijk wat ik vond op deze school en waarom ik me graag aan deze school wilde verbinden.

Natuur en milieu gaat me aan het hart. Ik ben zoekende in hoe ik me hier verder voor in kan zetten.

Deugd van de maand November:

Geduld

"Geduld is de wijsheid die zich met kracht, de kracht die zich met wijsheid verbindt. Zonder wijsheid zou kracht tot een uitzichtloos verdragen worden, zonder kracht zou de wijsheid tot onwerkzame beschouwing worden. Kracht en wijsheid zijn de hoog boven land en zee oprijzende zuilen die het zonnelicht van de engel dragen, die de schrijver van de Apocalyps gebiedt het boek te verslinden.

Ware kennis gaat in vervulling door daadkracht; alleen de steeds opnieuw beproefde daad leidt tot echt handelen. De weegschaal van het geduld bepaalt het gewicht van de persoonlijkheid.

Geduld laat onze kennis rijpen in de dagelijkse omgang met de wereldverschijnselen. Geduld versterkt het gefundeerde oordeel. Ongeduld verleidt tot vooroordeel en voorbarigheid. Wie echter uit inzicht handelt, wie zijn handelen steeds opnieuw aan het oordeel van zijn kennis onderwerpt, bezit het ware geduld.

Zo wordt geduld tot Inzicht.

Een meditatie van zulk inzichtelijk geduld is een beeld uit de Apocalyps: Boven de zuilen van kracht en wijsheid straalt het Inzicht.."

Bron: De Deugden van de Maand, Herbert Witzeman, uitgebracht door het Willehalm Instituut, Amsterdam

Wat voor mij nagalmt is: 'de weegschaal van het geduld bepaalt het gewicht van de persoonlijkheid...'

HvM

Van Klas 5B

We zijn het schooljaar begonnen met de geschiedenisperiode Oude Culturen. Hierin hebben we het Oude India behandeld en vervolgens Persië, Mesopotamië en het Oude Egypte.

Met deze periode hebben we een stukje van de geschiedenis van de aarde behandeld. Wij hebben bijvoorbeeld 'geschiedenis' in spijkerschrift geschreven. Ook cijferden we de bladzijden net zoals bij een boek, daarbij maakten wij ook een Inhoud. Wij hebben verschillende landen behandeld.

Tijdens de schilderlessen zijn er prachtige achtergronden geschilderd waarin met krijt een indische god, zoals Shiva, Ganesha of Agni getekend werd.

Bij het vormtekenen zijn 'kolams' getekend. Een kolam is een geometrisch motief (uit de losse hand) en is afkomstig uit India. Een kolam komt tot stand door allemaal punten met elkaar te verbinden.

Momenteel zijn we druk bezig met de rekenperiode. In klas 5 zijn er drie rekenperiodes. In deze eerste periode staat het meten centraal: meten van lengtes, oppervlaktes en inhouds.

We hebben gewerkt met lijn- en staafgrafieken. We hebben bijvoorbeeld een staafgrafiek gemaakt met de lengtes van de kinderen uit de klas. Ook hebben we gewerkt met een lijngrafiek. Hierin zijn drie verschillende sprongen (bij het verspringen) van de kinderen uit de klas getekend. We hebben ook veel oppervlaktes gemeten en berekend, bijvoorbeeld die van de Lichtvleugel.

Juf Karina

Kennismaking met Monique Kooistra

Juf Monique werkt op donderdag in klas 1a, wanneer juf Anouk de verdiepinglessen geeft aan de kinderen die daarvoor in aanmerking komen. Op vrijdag is ze de vaste invaller voor juf Anneke en juf Jeannette, wanneer zij genieten van de door hun opgespaarde vrije dagen. Op maandag- en dinsdagochtend werkt ze met kleuters, die ze uit de groep haalt om in kleine setting te werken aan specifieke ontwikkelingsgebieden.

Aansluitend bij de drie belangrijkste vragen die in sprookjes worden gesteld om de ander te leren kennen, stelden we Monique de volgende vragen:

1) Wie ben je?

Mijn naam is Monique, partner van Erik, mem van Brechtje uit 4a en Gerben uit 2a. Ook medewerker van 'de Schatkast': het winkeltje in de hal van gebouw Raphaël. Geboren en getogen in het Friese Witmarsum, een dorpje aan de kop van de afsluitdijk, waar we nog steeds graag komen om familie en vrienden te bezoeken.

Zoals zoveel vrijeschool ouders, zijn we bezig met de bouw van een woning in Almere Oosterwold en staan we op het punt van verhuizen! We hopen daarmee in deze stad het dorpse gevoel van vrijheid en veiligheid wat we zelf hebben ervaren in onze jeugd, te kunnen meegeven aan onze kinderen, zonder daarvoor terug te hoeven verhuizen naar Friesland. Ik hou erg van lezen, handwerken, bakken, koffiedrinken, logica 'dat iets klopt', mooie kleurtjes en dropjes. De zwarte dan, gekleurde drop hoeft dan weer niet zo van mij.

2) Waar kom je vandaan?

Juf ben ik geworden omdat ik de wereld mooier wilde kleuren. Om werkelijk iets te kunnen betekenen. Binnen de kaders van het regulier onderwijs, waarin ik hiervoor werkzaam was, kon ik niet vinden waarnaar ik op zoek was. De Vrijeschool raakt veel meer aan datgene waar onderwijs voor mij over hoort te gaan. Over onderwijs met hoofd, hart en handen. Misschien juist wel andersom: handen, hart en hoofd. Over in beweging zijn en blijven. Over mooie, eerlijke materialen. Over kunstzinnig verwerken van lesstof. Over de tijd hebben om kind te mogen zijn en ontwikkelingstijd krijgen. Over samen leven.

3) Waar ga je naar toe?

De rijkheid van dit onderwijs vraagt om verdieping. In mijn huidige functie mag ik aan vele facetten van dit onderwijs meewerken. Ontdekken wat er bij mij past: kleuters of toch de onderbouw? Een eigen groep of vaste dagen in meerder groepen? Of toch kleine groepjes begeleiden met specifieke hulpvraag? Waar voel ik me op mijn plek? Die zoektocht ga ik hier graag aan! Dus: waar ga ik naar toe? Dat weet ik nog niet. Ondertussen geniet ik volop van de reis.

Wees welkom!

Herfstmarkt

muziek - kinderactiviteiten - ambachten - kramen - restaurant - sprookjes - feeën

En nog veel meer!

25 november 2018
11.00-15.00u Lierstraat Almere

 Vrijeschool Almere
Stichting De Lentemorgen
Vrije Peuterspeelzalen Almere

Gezocht:

Grafisch vormgever

Wij zijn op zoek naar een enthousiaste vormgever (m/v) die ons team kan versterken! Wilt u ons ondersteunen in de opmaak van onze digitale schoolkrant en bent u bekend met Adobe InDesign en Photoshop, stuur ons dan een berichtje: vrijemare@vrijeschool-almere.nl.

Redactie: Guido van der Vorst
Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl

Herfstmarkt

Nieuwtjes

Nieuwe initiatieven zijn nog steeds welkom!

Zoals veel dingen om ons heen is ook de Herfstmarkt een organisch geheel. De kinderen, de ouders en de school brengen gezamenlijk dit feest tot leven. Zo heeft deze traditie elk jaar weer een andere vorm. Ook de komende editie van de Herfstmarkt zal anders zijn, zal er anders uitzien en zal anders voelen. Maar wat wel altijd blijft is de verbintenis tussen de mensen die hier deel van zijn.

Helaas moeten wij mededelen dat door omstandigheden het Sprookjesbos er dit jaar niet zal zijn. Wij vinden dat heel spijtig, maar het biedt ook weer ruimte voor nieuwe initiatieven. Mocht u toch op één of andere manier met uw hoofd, hart of handen een bijdrage willen leveren, laat dit weten via herfstmarktalmere@hotmail.com!

Hartelijke groeten,
Diederik, Peter Jan, Suzanne en Nico

Ga zo door!

Vanuit verschillende hoeken ontvangen wij berichten dat er al druk wordt geknutseld voor de Cadeautjesfee. En dat is zo ontzettend fijn om te horen!

Traditiegetrouw hoopt de Cadeautjesfee elk kind op de Herfstmarkt weer te verrassen met klein presentje. Een presentje in de vorm van een door ouders zelf gemaakte 'schat'. **Maar door de groeiende populariteit van de fee, groeit ook het aantal cadeautjes.** Daarom vraagt de fee nog steeds om uw hulp! Zij doet bij deze een beroep op uw creativiteit en hoopt dat u samen met andere ouders weer een groot aantal 'schatten' kunt maken!

Alle zelfgemaakte cadeautjes mogen, graag onverpakt, bij meester John ingeleverd worden. Names de fee alvast hartelijk bedankt!